

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: Τους κκ. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Υπουργό Δικαιοσύνης

Θέμα: Κατάργηση της απαγόρευσης μεταβίβασης – διανομής – σύστασης εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί μεγάλων αγροτικών κτημάτων ως προς την πέραν των 250 στρεμμάτων έκταση, άνευ προηγούμενης ειδικής υπουργικής άδειας, για τους συναλλασσόμενους της περιόδου 1995-2012 ασυμβίβαστη με την αρχή της ισονομίας.

Αθήνα, 27.06.2016

Κύριοι Υπουργοί,

Η ρύθμιση του άρθρου 2 παρ. 1 του ν. 3250/1924 (ΦΕΚ 324/A/1924), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο μόνο του ν. 2148/1952 (ΦΕΚ 153/A/1952) εισήγαγε απαγόρευση, επί ποινή απόλυτης ακυρότητας, μεταβίβασης-διανομής-σύστασης εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί μεγάλων αγροτικών κτημάτων ως προς την πέραν των 250 στρεμμάτων έκταση, άνευ προηγούμενης ειδικής υπουργικής άδειας.

Στη συνέχεια, με το άρθρο 17 παρ. 1 του ν. 1644/1986 (ΦΕΚ 131/A/1986) και το άρθρο 11 παρ. 3 του ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135/A/2003) κυρώθηκαν αναδρομικά οι συμβολαιογραφικές πράξεις που συντάχθηκαν μέχρι την 31.12.1994 κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 2 του ν. 3250/1924, επειδή η εφαρμογή των διατάξεων αυτών δημιουργούσε σημαντικά προβλήματα στους δικαιοπρακτούντες και ειδικότερα στις ελληνικές τράπεζες (ιδ. Εισηγητική Έκθεση του ν. 3147/2003, άρθρο 11).

Εν τέλει, με το άρθρο 37 παρ. 1 εδ. α' του ν. 4061/2012 (ΦΕΚ 66/A/2012) καταργήθηκε το άρθρο 2 του ν. 3250/1924 για τον λόγο, σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση, ότι η διάταξη αυτή είχε ως σκοπό την αποτροπή τεμαχισμού μεγάλων αγροκτημάτων, που θα απαλλοτριώνονταν για την αποκατάσταση ακτημόνων γεωργών και κτηνοτρόφων, σκοπός που έχει ήδη εκλείψει, με αποτέλεσμα να δυσχεραίνονται άσκοπα οι συναλλαγές (ιδ. Εισηγητική Έκθεση του ν. 4061/2012, άρθρο 37). Παρά ταύτα, ο ν. 4061/2012 δεν εισήγαγε μεταβατική διάταξη για τις δικαιοπραξίες που καταρτίστηκαν κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ των ετών 1995 και 2012, κατά τρόπο ώστε οι δικαιοπραξίες αυτές εξακολουθούν να υπάγονται στους αυστηρούς περιορισμούς της επίμαχης διάταξης.

Υπό τα άνω δεδομένα, η εφαρμογή των επίμαχων περιορισμών για τις δικαιοπραξίες που καταρτίστηκαν μεταξύ των ετών 1995 και 2012, σε συνδυασμό με την νομοθετική άρση της εφαρμογής αυτών τόσο στις προγενέστερες όσο και στις μεταγενέστερες δικαιοπραξίες, και ενώ οι δικαιολογητικοί λόγοι της άρσης από τον νομοθέτη της εφαρμογής των διατάξεων αυτών σε αμφότερες τις περιπτώσεις οπωσδήποτε ισχύουν και για τις δικαιοπραξίες της ενδιάμεσης περιόδου 1995 – 2012, αφ' ενός συνιστά ουσιώδη περιορισμό του δικαιώματος της κυριότητας και αφ' ετέρου καθίσταται ασυμβίβαστη με την αρχή της ισονομίας, εφ' όσον τυχάνουν διαφορετικής αντιμετώπισης οι συναλλασσόμενοι της περιόδου 1995 – 2012 έναντι των υπολοίπων άνευ νόμιμης αιτίας για τη διάκριση αυτή, ώστε με την κατά τα ανωτέρω «επιλεκτική» εφαρμογή των ρυθμίσεων του άρθρου μόνου του ν. 2148/1952 παραβιάζονται ευθέως τα άρθρα 17 και 4 του Συντάγματος, καθώς και το άρθρο πρώτο του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α..

Ερωτάσθε κκ. Υπουργοί

Τι μέτρα σκοπεύετε να λάβετε προκειμένου να επέλθει η νομιμότητα των εν λόγω συναλλαγών και να μην καθίσταται η συγκεκριμένη διάταξη, η οποία περιορίζει ουσιωδώς το δικαίωμα ιδιοκτησίας, ασυμβίβαστη με την αρχή της ισονομίας;

Ο ερωτών βουλευτής

Μάριος Γεωργιάδης